

Publicerad 2005-11-29 12:39 av Kicki Karlén

Förlåt mig Svensson, jag visste ingenting!

Visst är det konstigt
tänkte jag när jag städade garderoben
hittade utsvängda jeans och afgahnpäls

Kläder som symboliserat ställningstagande
livsstil
fick absolut inte bli en svensson
med allt vad mina fördomar trodde det innebar

I näbbkängor trampade vi protestmarscher
för döva ögon och öron
ville få svensson att vakna
och tvinga fram ett ställningstagande

Med palestinasjalar som skydd mot snömodden
klampade vi fram, självsäkra, medvetna och insatta
Vi var unga, vi visste hur det skulle vara
vi trodde vi visste allt

Genom algerna i ankdammen beskådade vi våra svar
så lätt det hade varit om de bara lyssnat på oss
på våra väl inlärdade och inrepeterade argument
ville väcka en debatt
få slut på krig och förtryck och terror
nog så vackra tankar i sin naiva hjärna

Trodde vi visste allt redan, hur gamla var vi?
sjutton? tjugotvå?

Med upphöjt förakt skådade vi på Svensson
som grillade på lördagkvällen
tvättade bilen, bjöd in grannen på en öl
skjutsade barnen till stallet, till fotbollen
Älskade med frun
tog bussen till jobbet
kom hem samma tid varje dag utom på tisdagar
då det var bowling, eller korpfboll

Vad vi tyckte synd om stackars svensson
vi led med hans tråkiga liv
han visste ingenting om kampen i Kambodja
och han brydde sig inte heller om Pinochet

Svensson var i våra ögon kvarterets dumskalle
synd bara att hela kvarteret är fyllt av svensson

I våra broderade indiska skjortor satt vi på golvet
åt ost och drack billigt vin
talade vackra ord om att förändra världen
några rökte på

Det gör så jävla ont!

När jag vaknar upp, beskådar mina drömmar idag
då var allt så enkelt på något sätt
allt som inte var enkelt kunde diskuteras och redas ut och kramas bort
vi var enade
vi drömde om att ena världen
el pueblo unido
ett enat folk kan aldrig slås ned

Vi ville förändra allt, hela begreppet
men inte här där vi finns utan därute
därborta Kambodja Vietnam Chile

(varför ser mitt inre palestinasjalar när jag tänker på Chile)

Jag tyckte svensson var dum och levde ett fattigt liv
ett oupplyst andligt utarmat liv
bara för att svensson hade andra värderingar

Hur kunde jag förakta någon som skötte sitt jobb
tog väl hand om sin hund och sina barn
höll huset lika skinande rent som volvon på uppfarten

Hur vågade jag tycka att en man som älskade sin fru
var inskränkt och dum?

Är det konstigt att ångesten över folkmassor smyger på mig

jag har så svårt att se dem i ögonen
alla dessa svensson som faktiskt hela tiden har haft
precis det jag vill ha med dig

Självisikt gör ont
en kniv i själen
ett öppet sår med grovsalt i

Vad bryr väl jag mig om kampen i Kambodja
jag vill bara leva i lugn och ro med dig
en groggveranda är mer värd i det långa loppet
än de tusen mil jag tågat av solidaritet
solidaritet med förvirrade ungdomsdrömmar
protest mot det som faktiskt är riktigt bra

tänk, om vi hade en gemensam veranda att sitta på
lukten av söndagssteken letar sig ut från köket
på gräsmattan leker hundar och barn
vi slår oss ner och pratar en stund om i morgon
då ska jag stryka dina skjortor medan du tvättar bilen
i kväll skall vi dela en flaska dyrt och gott vin
älska med varandra, älska varandra
det kan Kambodjanerna inte göra något åt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kicki Karlén med Poeter.se id #5065 innehar upphovsrätten